

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
OBCÍ V ČESKÉ REPUBLICE

● ROČNÍK 25

● ČÍSLO 5 - 8

SRPEN 2007 ● ŠA'BÁN 1428

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque
Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechischen Republik

Islámské zákony ve fázi budování Islámu pocházely ze zjevení, buď v podobě Koránu nebo *sunny*. Termín *sunna* označuje výroky a činy proroka Muhammada (mír s ním), jako i výroky a činy dalších lidí v jeho přítomnosti, proti kterým nevznese námitku. *Sunna* je považována za druhý zdroj zjevení, jak pravil v Koránu Alláh:

"A neříká, co se mu zlíbí. Není to nic než zjevení, jež mu bylo sesláno." (Korán 53:3-4)

kem i slovem. Korán například přikázal věřícím konat pravidelnou modlitbu (*salát*), aniž by popsal, jak se má tato modlitba provádět, a tak se Prorok pomodlil před svými stoupenci a pak je vybědl: **"Modlete se, jak jste mne viděli se modlit."** Při jiné příležitosti se modlil, když tu k němu přistoupil s pozdravem nějaký muž, a Prorok mu pokynul pravou rukou.² Jeho manželka 'Ájša třeba vyprávěla, že když dělal prostraci (*sudžúd*) neboli hlubokou úklonu na zem, vždycky měl paty u sebe.³ Jindy zase pro-

Jindy zase Korán hovoří o obecně definovaných zákonech a podrobnosti nechává na *sunně*. *Sunna* tedy může vysvětlovat metodologii, důvody, požadavky a kontext, případně též dodatky, které by nebyly logicky odvoditelné. Příklad takového dodatku můžeme najít ve výroku ohledně zakázaných pokrmů, které nejsou uvedeny v Koránu. Alláh jasně konstatuje ve vztahu k Prorokovi (mír s ním), že:

"...jim dovoluje, co je prospěšné, a zakazuje, co je škodlivé..." (Korán 7:157)

Zdroje islámského práva

Prorok (mír s ním) byl pověřen úkolem předat lidstvu poslední Alláhovo poselství:

"Posle, předej to, co ti bylo zjeveno od Pána tvého!" (Korán 5:67)

Rovněž byl pověřen odpovědností vysvětlit lidstvu Alláhovy záměry v tomto poselství:

"...A nyní jsme tobě seslali připomenutí (Korán), abys lidem objasnil, co jim bylo zjeveno, a snad nad tím budou uvažovat." (Korán 16:44)

Někdy Prorok (mír s ním) vysvětloval záměr koránských textů ústně, někdy je vysvětlil svým činem a jindy to provedl skut-

cházel kolem Ibn Mas'úda, který se modlil s levou rukou na pravé, a tak mu ji zvedl a dal opačně, tedy pravou na levou.⁴ Také je zaznamenáno, že řekl: **"Když se klaníte při modlitbě, neklekejte, jako když klekají velbloudi. Dávejte si na zem pod kolena ruce."**⁵

Sunna tedy byla jakoby Koránem v praxi, jeho ukázkou, a jejím prostřednictvím se objasňovaly některé jeho obecné zásady a specifikovaly jeho zamýšlené významy. O všem, co je součástí *sunny*, se tedy hovoří i v Koránu, buď přímo, nebo nepřímo. Někdy jde o obecné odkazy, týkající se celé *sunny*, jako v tomto verši:

"To, co vám dává Posel, si vezměte! Ale toho, co vám zakázal, se vyvarujte." (Korán 59:7)

Anas ibn Málík vyprávěl: "V den bitvy o Chajbar přišel za námi muž, jenž volal: 'Ó posle Alláhův, snědli nám osly.' Pak přišel druhý a volal: 'Ó posle Alláhův, naši oslové byli zahubeni.' Alláhův Posel pak vyslal Abú Talháa, ať učiní prohlášení, že Alláh a Jeho Posel zakazují požívání masa místních oslů, protože je nečisté."⁶

Koránské verše mohou hovořit o obecných zásadách, z kterých pak Prorok (mír s ním) odvozuje určitá pravidla. Tato pravidla mohou být potvrzena Alláhem, jsou-li správná, anebo opraveny Alláhem, jsou-li nesprávná. Mezi potvrzená odvozená pravidla patří pravidlo o sňatku s ženou a zároveň i s její tetou z matčiny či otcovy strany. Korán zakazuje sňatek s ženou a její dce-

rou zároveň anebo současný sňatek se dvěma sestrami:

"Kromě těchto máte všechny povolené..." (Korán 4:24)

Nicméně Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel (mír s ním) pravil: **"V manželství byste neměli kombinovat zároveň ženu a sestru jejího otce, nebo ženu a sestru její matky."**⁷ Patrně jde o odvozené pravidlo, neboť důvod zakazující kombinaci ženy a její dcery nebo dvou sester je v kombinaci ženy a její tety rovněž přítomen. Předchozí výrok je totiž také doplněn vysvětlením: **"A když tak učiníte, narušíte rodinné vztahy."** Posvátnost vztahu mezi dvěma sestrami nebo mezi matkou a dcerou by totiž byla narušena soupeřením o téhož manžela, a tentýž důvod platí pro spoluzemanžely, jež jsou neteří a tetou.

Existuje také kategorie nepotvrzených odvozených pravidel, které jsou důkazem toho, že se *sunna* omezuje na potvrzená náboženská pravidla a že osobní zvyky Proroka (mír s ním), které svým následovníkům nepředával, do ní nespádají. Ráfi' ibn Chadídž vyprávěl, že když Alláhův Posel (mír s ním) přišel do Medíny, viděl, jak lidé roubují datlovníky. Zeptal se jich, co dělají, a oni mu vysvětlili, že v podstatě uměle opylují své stromy. On namítl: "Možná byste to dělat neměli." Ale když do příštího roku neudělali, výnos z datlovníků byl mnohem menší. Pověděli o tom Prorokovi (mír s ním) a ten jim vysvětlil: **"Jsem jenom člověk. Takže když vám řeknu něco, co se týká náboženství, přijměte to, ale když vám řeknu nějaký svůj osobní názor, pamatujte, že jsem jenom člověk."** Anas vypráví, že ještě dodal: **"O věcech tohoto světa máte lepší znalosti vy."**⁸

Prorok (mír s ním) dále informoval své následovníky, že i některá jeho rozhodnutí v právních sporech, jež mu byly předneseny, mohou být neúmyslně nesprávná, jelikož některá z nich se zakládala na jeho osobních názorech. Umm Salama vyprávěla, že Alláhův Posel (mír s ním) pravil: **"Jsem jenom lidská bytost a vy po mně chcete, abych rozhodl vaše spory. Někteří z vás jsou možná ve svých obhajobách výmluvnější než druzí a já pak na základě jejich slov soudím v jejich prospěch. Takže když někomu přisoudím něco, co ve skutečnosti náleží jeho bratrovi, ať se toho ani nedotkne, jinak mu zaručuji podíl na Pekle."**⁹

Takovéto rozhodování zakládající se na vlastním úsudku byla pro Prorokovy společníky velkým cvičením v metodologii uplatňování *šar'í*. Učilo je to, že soudce není zodpovědný za chybu v rozsudku způsobenou faktory, které nemůže ovlivnit. Prorok tuto zásadu dále zdůraznil, když konstatoval: **"Kdo učiní logické rozhodnutí (idžtihád), které je správné, obdrží dvě odměny, a kdo takto rozhodne nesprávně, má jednu odměnu."**¹⁰ Taková rozhodnutí se ovšem musejí zakládat na znalosti, neboť Posel Alláhův (mír s ním) také pravil: **"Jsou tři druhy soudců, a jeden z nich půjde do Zahrady ráje a druzí dva do Ohně pekelného. Ten, co půjde do Ráje, je člověk, který znal pravdu a podle ní soudil. Ten, co znal pravdu, ale soudil nesprávně, a ten, co soudil lidi z nevědomosti, půjdou do Pekla."**¹¹ Prorok (mír s ním) také vyzýval své společníky, aby se nebáli vynášet právní rozsudky, aby se připravili na to, až budou muset aplikovat *šar'íu* po jeho smrti bez něho.

'Alí ibn Abí Tálib vyprávěl, jak jej Alláhův Posel poslal do Jemenu jako soudce, a on se ho zeptal: "Alláhův Posle, posíláš mne jako soudce, i když nemám ani potuchy, jak vynášet soudy?" Prorok odvětil: **"Alláh povede tvé srdce a zařídí, aby se tvůj jazyk držel pravdy. Když se před tebe posadí obě strany ve sporu, nerozhoduj se, dokud si nevyšlechněš druhého stejně jako prvního, neboť tak lépe pochopíš, jaký rozsudek je správný."**¹²

Proces, kterým se člověk snaží dobrat logického rozhodnutí, aby bylo v souladu s novými okolnostmi, se nazývá *idžtihád*, jinými slovy dedukce či odvozování. Jak jsme si dokázali, *idžtihád* praktikoval Prorok (mír s ním) a jeho společníci během této fáze vývoje islámského práva. Měli bychom však poznamenat, že Prorokovy *idžtihády* z této doby nejsou považovány za nezávislý právní zdroj, protože jejich platnost závisela na tom, zda budou potvrzeny zjevením od Alláha. Prorokovy *idžtihády* tedy byly prakticky lekce pro jeho společníky, jak se naučit odvozovat ze *šar'í*, a jeho společníci v této rané fázi vyslovovali *idžtihády* v podstatě kvůli tréninku.

Shrnutí

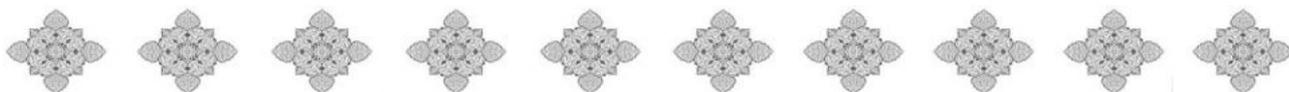
1. Islámské právo v tomto raném období tvořily zákony *šar'í*, jež byly zjevovány a zaznamenávány v Koránu a *sunně*. Týkají se především ideologické podsta-

ty Islámu, tedy víry (*ímán*), a socioekonomických zákonů nezbytných k organizaci vznikajícího muslimského státu.

2. Základní myšlenkou legislativy Koránu byla reformace lidské společnosti, a proto ty lidské zvyklosti, které jsou společnosti prospěšné, byly zachovány a staly se součástí Alláhových zákonů.
3. Za účelem dosažení této reformace koránská legislativa používala tyto zásady:
 - a) Odstranění problému
 - b) Omezení náboženských závazků
 - c) Nastolení veřejného blaha
 - d) Nastolení univerzální spravedlnosti.
4. V tomto období byl zahájen vývoj právní vědy (*fiqh*) a právě tehdy byly Prorokem (mír s ním) položeny základy deduktivního práva (*idžtihád*), vycházejícího ze zákonů Koránu a *sunny*.
5. Lze říci, že v tomto období se zformovala první škola právního myšlení (*madhab*), když Prorok vedl a cvičil své společníky v dedukci čili odvozování zákonů (*tj. idžtihádu*).

Z knihy "Evoluce fiqhu" přeložil Robert Hýsek

- 1 Zaznamenal al-Bucháří (*Sahíh al-Bucháří*, arab.-angl. vyd., sv. 1, s. 345, č. 604).
- 2 Zaznamenal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 1, s. 236, č. 927), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 1, s. 174, č. 820.
- 3 Zapsal al-Bajhaqí, al-Hákím a Ibn Chuzajma a za spolehlivé prohlásil Mustafa al-A'dhamí v *Sahíh ibn Chuzajma* (Beirut: al-Maktab al-Islámí, 1. vyd., 1978), sv. 1, s. 328, č. 654, a al-Albání v *Sífaḥ Saláḥ an-Nabí* (Beirut: al-Maktab al-Islámí, 14. vyd., 1987), s. 109.
- 4 Zaznamenal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 1, s. 194, č. 754), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 1, s. 144, č. 686.
- 5 Zaznamenal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 1, s. 215, č. 839), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 1, s. 158, č. 746.
- 6 Zaznamenal Muslim (*Sahíh Muslim*, angl. překl., sv. 3, s. 1072, č. 4778). Zákaz oslů byl podle některých názorů jen dočasný a jeho důvodem byla krizová situace, jelikož osli byli potřební k transportu. Podobá se to situaci, kdy v období nedostatku masa vláda zakáže zabíjení mladých zvířat, aby mohly dorůst, anebo kdy se v určitém období zakáže lov zvěře apod. (Pozn. č. red.)
- 7 Zaznamenal al-Bucháří (*Sahíh al-Bucháří*, arab.-angl. vyd., sv. 7, s. 34, č. 45), Muslim (*Sahíh Muslim*, angl. překl., sv. 2, s. 79-80, č. 3268) a Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 2, s. 551, č. 2061).
- 8 Vyprávěl Ráfi' ibn Chadídž a zapsal Muslim (*Sahíh Muslim*, angl. překl., sv. 4, s. 1259, č. 5831 a 5832).
- 9 Zaznamenal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 3, s. 1016, č. 3576), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 2, s. 684, č. 3058.
- 10 Vyprávěl 'Amr ibn al-'Ás a zaznamenal al-Bucháří (*Sahíh al-Bucháří*, arab.-angl. vyd., sv. 9, s. 330, č. 450) a Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 3, s. 1013-1014, č. 3567).
- 11 Vyprávěl Burejda a zapsal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 3, s. 1013, č. 3566), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 2, s. 682, č. 3051.
- 12 Zaznamenal Abú Dáwúd (*Sunan Abú Dáwúd*, angl. překl., sv. 3, s. 1016, č. 3576), autentizováno v *Sahíh Sunan Abí Dáwúd*, sv. 2, s. 684, č. 3057.

Jak právní věda *fiqh*, tak školy islámského právního myšlení *madhhab* byly a jsou nezbytnými dodatky doplňujícími Alláhovo poselství seslané proroku Mohamedovi (mír s ním), jež definuje základní principy práv a povinností člověka ve vztahu k Alláhovi i ke svým bližním. Právě prostřednictvím specifických aplikací interpretací Koránu a *sunny* může být Alláhova vůle zjevena člověku i napříč časem a prostorem. Díky intelektuálnímu schopnostem, jimiž člověka obdaril Stvořitel, může islámský učenec poskytnout relevantní interpretace obecně formulovaných textů se zřetelem ke specifickému účelu, a proto jsou kruhy islámských učenců (*madhhab*) i soustava islámských zákonů a zásad, podle nichž se mohou odvozovat nové zákony (tedy *fiqh*), tak nepostradatelné. V této funkci spočívá význam *fiqh* a *madhhab* v Islámu.

přirozeným důsledkem byl také vznik různých rozdílů a rozporů. Ovšem dokud učenci dokázali mít na paměti, že jejich nejdůležitějším cílem je pravda, a nenechali se svést na scestí sektářstvím, fanatismem či touhou po osobní slávě a odměně, v jejich školách byl stále přítomný základní duch Islámu. Za těchto okolností se učenci nezdrali vzdát se svých osobních názorů ve prospěch rozhodnutí někoho jiného, jež se jasně prokázalo stát blíže zamýšlenému významu odvoditelnému z Koránu a *sunny*. Jinými slovy řečeno jejich dlouhodobou prioritou bylo hledání pravdy, dokud však v životech některých z těchto učenců nepřevládly výše zmíněné negativní faktory (sektářství a touha po osobní slávě). A tehdy právě slepé následování určité právní školy (*taqlíd*) ve spojení se zákazem odvozování nových zákonů vedlo k obrovskému rozšíření sektářství mezi muslimy a k všeobecnému úpadku hledání pravdy u mnoha učenců. A tak se stalo, že se čtyři existující právní školy, se svými odlišnými a někdy i vzájemně si odporujícími pravidly,

mi masami obyvatel. Avšak dodnes je mnoho lidí přesvědčeno, že je lepší zavrhnout autentický *hadíth*, ze kterého plyne, že se imám té a té školy zmylil při svém rozhodnutí, než ho přijmout, jelikož jeho přijetí by podle jejich názoru bylo projevem neúcty hraničícím s kacířstvím. Patrně si neuvědomují, že jejich preference imámovského názoru před Prorokovým výrokem se nachází v naprostém protikladu k postoji jejich vlastního imáma a navíc hraničí s formou polyteizmu (*širku*) známou pod názvem *širk fi tauhíd al-ittibá'*, tedy bezvýhradným následováním určité autority, na což má právo pouze Prorok (mír s ním). Přijetím Islámu (tj. prvního pilíře víry – prohlášení, že "není boha kromě Alláha a Mohamed je Jeho Prorok") totiž muslim stvrzuje, že Prorok (mír s ním) je jediným člověkem, jenž má být bezvýhradně a bez pochyb následován, jelikož jeho následování je rovno následování Alláha.

Jelikož si většina dnešních muslimů neuvědomuje rozpor mezi postoji raných imámů a dne-

IMÁMOVÉ A SLEPÉ NÁSLEDOVÁNÍ PRÁVNÍCH ŠKOL

A protože je Islám poselstvím od Alláha zjeveným všem lidem všech dob a všech krajů, byl také dán učencům v různých zemích a dobách, aby mohli rozvíjet principy právní vědy i její specifické zákony, a s jejich pomocí pak mohli řešit různé nové vznikající problémy. Správnost jejich interpretací byla úměrná jejich vrozeným schopnostem a druhu a objemu důkazů, které jim byly dostupné v době vytváření daného pravidla či zákona. Někteří museli čelit i jiným faktorům, jako třeba kulturním rozdílům, a mnohým byla upřena možnost vzájemné konzultace, jelikož žili daleko od svých kolegů a komunikace na dálku byla tehdy velice svízelná. Z toho plynou názorové rozdíly, s kterými se setkáme v různých regionech. Navzdory těmto rozličným hendikepům raní učenci splnili svou povinnost vůči Islámu a svým spoluvěřícím, když využili intelektuální schopnosti darované Alláhem k interpretaci Jeho záměru s člověkem. Jelikož se nacházeli v různých částech muslimského státu, stali se zakladateli různých škol islámského myšlení – to je důvod výskytu mnoha různých právních škol během jediné fáze vývoje islámského práva a muslimského státu. Historicky vzato byl tedy vznik více než jediné právní školy nevyhnutelný. A jak se počet škol zvyšoval a díky vzájemné komunikaci se začaly ovlivňovat,

začaly považovat za neomylné a na podporu těchto zcela neislámských postojů se začaly vymýšlet nepravé hadíthy. Protichůdným k tomuto trendu pak byla snaha mnoha reformních hnutí z různých dob, které usilovaly o sjednocení právních škol (*madhhabů*), respektive o zrušení všech právních škol jakožto nepotřebných institucí. Snahu o jejich sjednocení lze považovat za naprosto legitimní, avšak chtít je zcela zrušit bylo výrazem extremismu, ne-li kacířství, jelikož takový postoj opomíjí důležitost sjednocené školy islámského myšlení jako nezbytného doplňku ke Koránu a k *sunně*, jež umožňuje lepší porozumění a ocenění Alláhových zákonů.

Z historického vývoje právní vědy a právních škol popsaných v předchozích kapitolách je zřejmé, že existovalo období, kdy se přirozené rozdíly mezi různými školami vyhroutil natolik, že se staly znesvářenými sektami, a tehdejší učenci pak zavrhlí *idžtihád* čili metodu odvozování zákonů a nařídili všem muslimům následovat bezvýhradně jedinou ze čtyř hlavních myšlenkových škol (tzv. *taqlíd*). Nicméně imámové, podle kterých byly nazvány všechny čtyři školy, byli zcela proti tomuto názorovému rozdělování a vehementně bojovali proti *taqlídu*, jež se projevoval jak mezi jejich stoupenci, tak mezi široký-

ších právních škol nesoucích jejich jména, bude užitečné popsat si stanoviska a postoje těchto raných imámů a jejich studentů vůči *taqlídu*, slepému následování jediné školy, a to na základě jejich autentických výroků.

Imám Abú Hanífa Nu'mán ibn Thábit (702-767 n.l.)

Abú Hanífa odrazoval své studenty od naznačování jeho názorů, protože se často zakládaly na *qijás* (dedukci dle analogie). Výjimkou však byly názory, které důkladně prodebatoval a odsouhlasil se všemi svými studenty. Jeho student Abú Júsuf napsal, že mu jednou jeho imám řekl: "Běda tobě, Ja'qúbe, jestli ode mne zapíšeš vše, co ode mne uslyšíš, neboť dnes mohu zastávat názor, kterého se zítra vzdám, a zítra mohu zastávat názor, kterého se vzdám pozítří." Tento postoj imáma Hanífy zabraňoval jeho studentům ve slepém napodobování jeho názorů a pomáhal jim rozvíjet si úctu ke svým vlastním názorům i názorům druhých.

Imám Abú Hanífa rovněž vyslovil několik jasných výroků ohledně slepého následování jeho názorů a názorů jeho studentů. Přísně komukoli zakázal, aby se držel jeho názorů či na jejich

základě vynášel nějaká právní rozhodnutí, pak-liže tato osoba není dobře seznámena s důkazy, jež se svými studenty použil, a zdroji, ze kterých je odvodil. Podle studenta Zufara imám pravil: "Je zakázáno komukoli, kdo nezná mé důkazy, aby vytvářel zákony a pravidla na základě svých výroků, neboť jsme jen lidské bytosti, jež mohou dneska něco říci a zítra to odmítnout."

Abú Hanífa si vždy uvědomoval svá omezení. Z toho důvodu uzákonil pro své studenty a kohokoli, kdo by hodlal jakkoli využívat jeho hluboké porozumění Islámu, že základním měřítkem pravdy a nepravdy je Korán a *sunna*. To, co bylo v souladu s nimi, bylo správné, a co nebylo v souladu, bylo nesprávné. Jeho student Muhammad ibn al-Hasan jednou prohlásil: "Jakmile vytvořím právní usnesení, jež je v rozporu s Alláhovou knihou nebo výroky Alláha Posla (mír s ním), zavrhněte jej." Také je v knihách zaznamenáno, že Abú Hanífa své stoupence nabádal, že zásadou pro správné následování jeho školy je přijetí spolehlivého *hadíthu*. Imám Ibn 'Abdul-Barr vyprávěl, že imám Abú Hanífa pravil: "Je-li *hadíth* prokazatelně spolehlivý, pak je součástí mé právní školy."

Imám Málík ibn Anas (771-801 n.l.)

Imám Málík nikdy neváhal změnit své rozhodnutí, i když už bylo vyřčené na veřejnosti, pokud se mu naskytl důkaz ze spolehlivého zdroje, jež popíral jeho platnost. Jeden z jeho hlavních studentů Ibn Wahb potvrdil tento postoj svého imáma slovy: "Jednou jsem zaslechl, jak se někdo ptá imáma Málíka na mytí prstů na nohou během očisty *wudú* před modlitbou, a imám odvětil: 'To se nemusí.' Počkal jsem si, až většina lidí opustí diskusní kroužek, a informoval jej, že na toto téma existuje *hadíth*. Zeptal se mě na jeho znění, a tak jsem mu pověděl, že al-Lajth ibn Sa'd, Ibn Luhaj a i Amr ibn al-Há-rith citovali al-Mustaurida ibn Šidáda al-Qurašihó, jenž viděl Alláha Posla (mír s ním), jak si malíčkem čistí prsty u nohou. Málík pravil: 'Ještě jsem ho nikdy neslyšel, ale je to jistě dobrý *hadíth*.' Když se příště imáma zeptali na mytí prstů u nohou, trval na tom, že se mýt musejí." Tato historka je jasným důkazem, že Málíkova škola, stejně jako Abú Hanífova, byla školou spolehlivých *hadíthů*, ačkoli se od něj nezachoval konkrétní výrok, který by toto dokazoval, jako je to v případě Abú Hanífy.

Málík také upozorňoval, že se kdykoli může zmýlit a že jediná jeho právní usnesení, jež se mají používat, jsou ta, která nejsou v rozporu s Koránem nebo *hadíthy* čili výroky Prorokovy. Ibn

'Abdul-Barr zaznamenal, že Málík jednou prohlásil: "Jsem jenom člověk, někdy se mýlím a někdy mám pravdu, a tak důkladně zkoumejte mé názory a pak z nich převezměte vše, co se shoduje s Knihou a *sunnou*, a odmítněte vše, co je popírá." Tento výrok jasně dokazuje, že Korán a *hadíthy* měly přednost před vším ostatním i u tohoto velkého učence, jenž nikdy netrval na tom, aby se lidé přísně drželi jeho názorů. Právě naopak: když jej 'abbásovtí chalífové Abú Džá'far al-Mansúr (vládl 759-755 n.l.) a Harún ar-Rašíd (vládl 786-809) požádali, zdali by se z jeho sbírky *hadíthů* nazvané al-Muwatta mohla stát oficiálním státním zákoníkem, v obou případech tuto žádost odmítl a poukázal na to, že Prorokovi společníci se rozptýlili po celé zemi a nechali po sobě mnoho *hadíthů*, které nejsou ve sbírce zaznamenány. Takto imám Málík odmítl možnost učinit ze své právní školy oficiální *madhhab* celé islámské říše, čímž dal ostatním příklad, kterým se moudří mohli řídit.

Imám aš-Šáfí'í (767-820 n.l.)

Imám aš-Šáfí'í, stejně jako jeho učitel Málík, zcela jednoznačně trval na tom, že není možné, aby kdokoli kdykoli znal všechny *hadíthy*, tedy výroky a skutky Proroka (mír s ním) vyprávěné jeho pamětníky, anebo aby si někdo pamatoval všechny *hadíthy*, na které narazil, a z toho důvodu podle něj muselo docházet i k chybným právním rozhodnutím. Z toho plyne, že jedinou správnou a spolehlivou metodou, jež se dá za všech okolností využívat při rozhodování, co je správné a co špatné, je *sunna* Prorokova. Hadítholog al-Hákím zaznamenal výrok imáma aš-Šáfí'ího, v němž stojí: "Není mezi námi nikdo, komu by neunikla část *sunny* Alláha Posla či kdo by aspoň část *sunny* nezapomněl, a tak bez ohledu na to, jaká právní rozhodnutí vyslovím či jaké zásady vytvořím, vždy v nich bude něco v rozporu s pravidly Alláha Posla (mír s ním). Z toho plyne, že správné je to, co pravil Alláhův Posel (mír s ním), a to je i mé pravidlo."

Imám také zdůrazňoval jednu velice důležitou zásadu, pokud jde o osobní názor versus *sunna*. Říkával: "Muslimové mé doby jsou jedinomyslného názoru, že ten, kdo narazí na autentické vyprávění výroku či skutku Alláha Posla (mír s ním), nesmí jej znevážit ve prospěch názoru někoho jiného." Tento výrok je vlastně nekompromisní kritikou *taqlídu* čili slepého následování určité školy, k jehož hlavním zásadám patří odmítnutí *sunny* ve prospěch názoru vlastní školy.

Al-Hákím také zaznamenal u svého imáma stejný výrok, jaký pronesl Abú Hanífa a jenž se

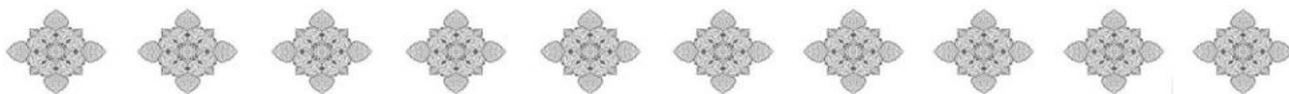
týkal vztahu jeho školy k autentickým *hadíthům*: "Je-li *hadíth* prokazatelně spolehlivý (*sahíh*), je součástí mé školy madhhab." Tak zněl nekompromisní postoj velkého imáma, jenž v Bagdádu napsal knihu nazvanou al-Hudždža, jež byla shrnutím jeho myšlenkové školy, a vzápětí změnil názor a napsal novou knihu al-Umm, jež představuje jeho nové pojetí nové myšlenkové školy, kterou založil po cestě do Egypta a získání nových vědomostí z myšlenkové školy imáma al-Lajtha ibn Sa'da.

Imám Ahmad ibn Hanbal (778-855 n.l.)

Imám Ahmad pokračoval v tradici svého učitele imáma aš-Šáfí'ího i v tradici raných imámů, protože se snažil vstřípit svým studentům, ať si maximálně váží zdrojů Islámu a pohrdají myšlenkově strnulými imitacemi názorů učenců. A jelikož se v té době začal mezi čím dál fanatictějšími stoupenci raných imámů šířit *taqlíd*, Ahmad proti němu podnikl ještě razantnější kroky než ostatní imámové. Zatímco Abú Hanífa odrazoval své studenty od zapisování jeho názorů, imám Ahmad jim vyloženě zakázal zapisovat jakékoli jeho názory. Jeho právní škola tedy byla písemně podložena až v generaci studentů jeho studentů.

Ahmad výslovně varoval před *taqlídem*, zalespeným následováním jediné školy, jak plyne z jeho následujícího výroku zaznamenaného Ibn Qajjimem: "Nedržte se slepě svých rozhodnutí a pravidel, ani Málíkových, aš-Šáfí'ího, al-Auzá'ího či ath-Thaurího. Převezměte svá pravidla a usnesení odtud, odkud je převzali oni." Podobně v jiném výroku zaznamenaném Ibn 'Abdul-Barrem pravil: "Názory al-Auzá'ího, Málíka a Abú Hanífy jsou pouhými názory a pro mne jsou všechny rovnocenné, avšak opravdovým měřítkem jejich pravdivosti jsou Prorokovy *hadíthy*."

Imámova preference *hadíthů* před osobními názory byla tak veliká, že před odvozeným pravidlem či zákonem dal přednost třeba i slabému *hadíthu*. Jeho úcta k Prorokově *sunně*, kterou sám shromáždil v rozsáhlém díle nazvaném *al-Musnad al-Kabír*, byla tak velká, že neváhal přísně varovat ty, kdo by se odvážili jakkoli znevážit jakýkoli Prorokův výrok. Ibn al-Džauzí zapsal tato jeho slova: "Kdo odmítne autentický *hadíth* Alláha Posla (mír s ním), nachází se na pokraji zkázy." Prorok (mír s ním) přikázal svým společníkům a muslimům obecně: "Předávejte, co jste ode mne vyslechli, i když jde jen o jeden verš Koránu," aby bylo poselství od Stvořitele dostupné všem generacím muslimů.

mů až do Soudného dne. Z toho důvodu imám Ahmad horlivě bojoval proti všemu, co by mohlo narušit předávání Alláhova vedení jeho generací jako i generacím budoucím.

Studenti imámů

Díky velké péči, s jakou velcí imámové varovali své studenty před slepým napodobováním, tyto nové generace raných učenců nikdy neváhaly odmítnout zastaralé názory svých učitelů, když se jim dostaly do rukou nové *hadíthy*. Abú Júsuf a Muhammad ibn al-Hasan se lišili od svého učitele Abú Hanífy asi v jedné třetině výnosů jejich právní školy a podobně i al-Muzaní a další se v mnoha případech názorově odlišili od svého učitele aš-Šáfí ího.

Komentář

Výše uvedené citace jsou jen několika málo příklady z mnoha výroků všech čtyř imámů a jejich studentů, v nichž vyžadovali důsledné respektování Prorokových *hadíthů* a zakazovali slepou nápodobu jejich názorů, kež je s nimi Alláh spokojen. Jejich výroky jsou dokonale jednoznačné a nedávají žádný prostor pro dezinterpretaci či výmluvy. A proto ten, kdo se drží *sunny* Prorokovy a ocitne se ve sporu s některými názory imáma své školy, neodporuje duchu své školy – ve skutečnosti tím následuje všechny islámské myšlenkové školy *madhhab* současně a je správně veden Alláhem. A naopak: ignorovat jisté spolehlivé *hadíthy* jenom proto, že odporují závěrům některých imámů, je v naprostém rozporu s postojem těch samých imámů. Ba co víc, odmítnutí spolehlivých *hadíthů* se přičítá vůli Alláha a Jeho Posla (mír s ním), což je zjevné z Alláhova výroku v sůře an-nisá:

"Avšak nikdy, při tvém Stvořiteli, nebudou pravými věřícími, dokud z tebe neučiní soudce ve svých sporech a přestanou pochybovat o tvých rozhodnutích, a z celého srdce se jim podřídí." (Korán 4:65)

Například imám Muhammad ibn al-Hasan ve svém komentáři ke knize al-Muwatta od imáma Málika popírá závěry svého učitele imáma Abú Hanífy asi ve dvaceti případech. Mimo jiné imám Muhammad píše: "Abú Hanífa byl názoru, že *istisqá*, prosebná modlitba o dešť, se nemusí nutně konat až po povinné modlitbě, ale podle mého názoru by měl imám provést s lidmi dva cykly modlitby, pak vykonat prosebnou modlitbu (*du'á*) o dešť a obrátit naruby svůj plášť." Dalším příkladem jsou dědická práva prarodičů v případě, že rodiče mrtvé osoby jsou rovněž mrtvi. Abú Júsuf i Muhammad svorně odmítli

postoj Abú Hanífy a připojili se k názoru ostatních tří imámů, čímž přisoudili prarodičům šestinu dědictví, jež by přešla na rodiče, kdyby byli naživu.

Ísám ibn Júsuf al-Balachí, jenž byl studentem imáma Muhammada ibn al-Hasana a blízký stoupenec Abú Júsufa, učinil celou řadu rozhodnutí, jež byly v rozporu s názory Abú Hanífy i obou jeho společníků, protože nevěděli o jistých důkazech, které naopak byly dostupné jemu. Například měl ve zvyku zvedat ruce před a po *rukú*, úkloně během modlitby, jak je to popsáno v autentických *hadíthech* vyprávěných jedním hostitelem Prorokových společníků, a to přesto, že ostatní imámové to nařídili jinak.

Alláh rovněž varoval ty, kdo odmítají *sunn*u Jeho Proroka (mír s ním), když pravil:

"Nechť se mají na pozoru ti, kdo se vzpouzejí tvým příkazům, aby je nepostihlo utrpení a přísný trest." (Korán 24:63)

Zákaz *taqlídu* nicméně neznamenal, že se každý musí neustále před každým činem obracet na zdroje islámského práva, ani to neznamená, že bychom měli odmítnout či ignorovat veškeré dílo raných učenců, jelikož to by bylo nepraktické a většinou i nemožné. Znamená to však, že ti, kdo mají dostatečné znalosti v rozličných oblastech islámské vědy, by měli bez váhání v případě potřeby ověřovat zdroje i názory ostatních učenců, ať už sami patří ke kterékoli právní škole. Učenec by měl být ve svém hledání poznatků myšlenkově otevřený, jinak jeho závěry budou poznamenány zaujatostí a sektářstvím. Nezapomínejme, že i při vyhledávání zdrojů je tak či onak povinen přihlížet k velkým dílům raných učenců. V právní vědě není možné zastávat zcela nezávislé myšlení, a kdo se o to snaží, nedělá dobře, protože to vede k odchýlení se od Islámu a kacířství. V každé jednotlivé otázce se opravdový učenec pravděpodobně buď bude držet nařízení některého ze svých předchůdců mezi ranými učiteli, nebo vyvodí své rozhodnutí z některé z jejich dedukcí. Přímo nebo nepřímě tedy bude při svém rozhodování následovat jednoho z raných imámů. Tato forma následování ovšem není zaslepená, není *taqlídem*, tedy myšlenkově strnulou a zaslepenou nápodobou něčích názorů, jež byla kategoricky zakázána všemi imámy, jak jsme právě ukázali. Takovéto práci se zdroji se říká *ittibá'* – při této metodě spolehlivé *hadíthy* dostávají přednost před všemi názory, neboť jak Abú Hanífa i aš-Šáfí í prohlásili: "Je-li *hadíth* prokazatelně spolehlivý, pak je součástí mé právní školy."

Je evidentní, že velká většina muslimů ani nebude schopna si vše prověřovat u zdrojů práva,

vzhledem k jejich nedostatečným znalostem, a že proto budou nuceni v rámci svých schopností použít metodu *ittibá'*. Mnozí se mohou dozvědět o relevantních *hadíthech*, když se budou vyptávat, čím je podloženo rozhodnutí, jež se právě dozvěděli, a když si budou pročítat sbírky *hadíthů*. Žádný opravdový učenec by se neměl cítit dotčeně, když se ho někdo zdvořile zeptá, čím je podloženo jeho rozhodnutí. Dále platí, že když se obyčejní lidé snaží hledat odpovědi v knihách, měli by si volit knihy, které vedle různých rozhodnutí a zákonů uvádějí i jejich příklady a důkazy, a které nejsou předem zaujaté a sektářské. Pokud taková kniha není okamžitě k dispozici, stále se ještě mohou vyhnout *taqlídu* (slepému následování určité školy), když se jednoduše neomezí na knihy jediné právní školy. Pokud jsou připraveni následovat *sunn*u Prorokovu, kdykoli je s ní někdo seznámí, a to bez ohledu na to, z které právní školy pochází její citace, tak v tom případě praktikují *ittibá'* (ověřené, rozumné následování), a ne *taqlíd* (zaslepené následování).

Shrnutí kapitoly

1. Většina muslimů si neuvědomuje, že slepé následování určité školy (*madhhabu*) je diametrálně odlišné od postojů a učení zakladatelů těchto škol.
2. Dle dochovaných citací byli všichni imámové i jejich studenti proti slepému následování jejich názorů. Opakovaně zdůrazňovali význam primárních zdrojů islámského práva, tedy Koránu a *sunny*, jako východiska pro všechna právní usnesení.
3. Imámové i jejich studenti vytrvale zdůrazňovali, že ani oni nejsou ve svých rozhodnutích neomylní.
4. Před vlastními názory dávali imámové přednost autentickým *hadíthům*. Na základě autentických *hadíthů*, které původně nebyly imámům dostupné, jejich studenti zrušili jejich rozhodnutí a nahradili je novými.
5. Dávání přednosti názoru určité právní školy namísto autentickému *hadíthu* hraničí s *širkem* (polyteizmem), jelikož takovýto čin je v rozporu s přísahou věrnosti Alláhovi a Jeho vyvolenému poslovi.
6. Všichni muslimové jsou povinni následovat usnesení raných učenců s rozumem (rozumné následování neboli *ittibá'*), aby byla zachována původní čistota Islámu v té podobě, v jaké byl zjeven Prorokovi (mír s ním) a předán jeho společníkům.

Z knihy "Evoluce *fiqhu*" od Bilála Philipse přeložil Robert Hýsek

Al Ittihad al Islami

Ústředí muslimských obcí v České republice

Dne 13. září 2007 začíná

RAMADÁN 1428

Tato tabulka uvádí ke každému dni ramadánů úsvit (*fadžr*), východ slunce (*šurúq*), poledne (*zuhr*), odpoledne (*'asr*), západ slunce (*maghrib*), večer (*'išá*).

Půst začíná každý den úsvitem a končí západem slunce.

Rozvrh časů pro ramadán 1428h. / 2007

Ramadán	Září/Ríjen	Dny	Úsvit	Východ	Poledne	Odpoledne	Západ	Večer
1	13	Čt	5:01	6:27	13:03	16:29	19:28	20:54
2	14	Pá	5:03	6:28	13:02	16:27	19:26	20:51
3	15	So	5:05	6:30	13:02	16:26	19:24	20:49
4	16	Ne	5:07	6:31	13:01	16:24	19:21	20:46
5	17	Po	5:08	6:33	13:01	16:23	19:19	20:44
6	18	Út	5:10	6:34	13:01	16:21	19:17	20:41
7	19	St	5:12	6:36	13:00	16:19	19:15	20:39
8	20	Čt	5:13	6:37	13:00	16:18	19:13	20:37
9	21	Pá	5:15	6:39	13:00	16:16	19:10	20:34
10	22	So	5:17	6:40	12:59	16:15	19:08	20:32
11	23	Ne	5:18	6:42	12:59	16:13	19:06	20:29
12	24	Po	5:20	6:43	12:59	16:12	19:04	20:27
13	25	Út	5:22	6:45	12:58	16:10	19:01	20:25
14	26	St	5:23	6:46	12:58	16:08	18:59	20:22
15	27	Čt	5:25	6:48	12:57	16:07	18:57	20:20
16	28	Pá	5:27	6:49	12:57	16:05	18:55	20:18
17	29	So	5:28	6:51	12:57	16:04	18:53	20:15
18	30	Ne	5:30	6:53	12:56	16:02	18:50	20:13
19	1	Po	5:32	6:54	12:56	16:00	18:48	20:11
20	2	Út	5:33	6:56	12:56	15:59	18:46	20:08
21	3	St	5:35	6:57	12:56	15:57	18:44	20:06
22	4	Čt	5:36	6:59	12:55	15:56	18:42	20:04
23	5	Pá	5:38	7:00	12:55	15:54	18:40	20:02
24	6	So	5:40	7:02	12:55	15:52	18:38	20:00
25	7	Ne	5:41	7:03	12:54	15:51	18:35	19:57
26	8	Po	5:43	7:05	12:54	15:49	18:33	19:55
27	9	Út	5:44	7:07	12:54	15:47	18:31	19:53
28	10	St	5:46	7:08	12:54	15:46	18:29	19:51
29	11	Čt	5:48	7:10	12:53	15:44	18:27	19:49
30	12	Pá	5:49	7:11	12:53	15:43	18:25	19:47

Uvedené časy platí pro místa s přesným střeoevropským časem (což odpovídá zeměpisným souřadnicím 15.0 a 50.0) a pro nadmořskou výšku 220m.

Pro jiná města musíme provést opravu podle dále uvedené tabulky a to tak, že města označená znaménkem minus (-) mají všechny časy o uvedený

počet minut dříve, města označená znaménkem plus (+) mají všechny časy o uvedený počet minut později. Příklad: oznamuje-li časový signál v rozhlase přesný čas 12 hod. Je v Brně již 12.06 a v Praze 11.58.

Uvedené časové rozdíly mezi městy jsou jen orientační. Přesný rozpis časů

pro jednotlivá města v ČR zjistíte na stránkách: www.islamweb.cz.

Ramadán by letos měl mít 30 dní. V předvečer ramadánů i Svátku přerušení půstu si ještě můžete zavolat do Islámského centra v Praze (281918876) nebo v Brně (543243352), abyste se ujistili o začátku a konci ramadánů.

Minuty - Město	Minuty - Město	Minuty - Město	Minuty - Město
+ 11 Aš	- 4 Jaroměř	+ 5 Most	+ 4 Slaný
- 17 Banská Bystrica	- 9 Jeseník	- 4 Náchod	+ 1 Soběslav
- 16 B. Štiavnica	- 7 Jevíčko	- 10 Napajedla	+ 9 Sokolov
+ 1 Benešov	- 1 Jičín	- 12 Nitra	- 22 Spiš. N. Ves
+ 4 Beroun	- 2 Jihlava	- 2 Nová Paka	+ 4 Strakonice
+ 5 Bílina	- 2 Jilemnice	- 4 Nové Město/Mor.	- 9 Strážnice
+ 5 Bohosudov	0 Jindřichův Hradec	- 5 Nové Město/Met.	+ 8 Stříbro
- 7 Boskovice	+ 7 Kadaň	- 11 Nové Město n.V.	+ 6 Sušice
+ 1 Brandýs n. L.	+ 8 Karlovy Vary	- 13 Nové Zámky	+ 3 Sv. Jan p. S.
- 8 Bratislava	- 14 Karviná	- 13 Nový Bohumín	- 6 Svitavy
- 8 Břeclav	+ 6 Kašperské Hory	- 2 Nový Bydžov	- 16 Šahy
- 6 Brno	- 22 Kežmarok	- 12 Nový Jičín	- 9 Šternberk
- 5 Broumov	+ 4 Kladno	0 Nymburk	- 8 Šumperk
- 10 Bruntál	+ 7 Klatovy	- 9 Olomouc	+ 1 Tábor
- 8 Bučovice	- 1 Kolín	- 12 Opava	- 2 Telč
- 2 Čáslav	- 13 Komárno	- 14 Orlová	+ 5 Teplice
+ 2 Česká Lípa	- 5 Kostelec n. O.	- 13 Ostrava	- 6 Tišnov
- 6 Česká Třebová	- 25 Košice	- 3 Pardubice	- 13 Topolčany
+ 2 České Budějovice	- 7 Králíky p. S.	- 1 Pelhřimov	- 12 Trenčín
+ 1 Český Brod	+ 3 Kralupy n. Vlt.	- 11 Piešťany	- 10 Trnava
+ 3 Český Krumlov	+ 10 Kraslice	+ 3 Písek	- 4 Trutnov
- 14 Český Těšín	- 16 Kremnica	+ 9 Planá u Mar. L.	- 4 Třebíč
+ 3 Děčín	- 11 Krnov	+ 7 Plzeň	+ 1 Třeboň
- 17 Dolný Kubín	- 10 Kroměříž	+ 6 Podbořany	- 1 Turnov
+ 8 Domažlice	- 1 Kutná Hora	- 1 Poděbrady	- 10 Uherské Hradiště
+ 7 Doupov	- 8 Kyjov	+ 3 Podmokly	- 11 Uherský Brod
+ 5 Duchcov	- 6 Lanškroun	- 5 Polička	- 8 Uničov
- 3 Dvůr Král. n. L.	- 14 Levice	+ 2 Praha	+ 4 Ústí nad Labem
- 2 Havl. Brod	- 22 Levoča	+ 4 Prachatice	- 6 Ústí nad Orlicí
- 11 Hlohovec	0 Liberec	- 10 Přerov	- 29 Užhorod
- 13 Hlučín	- 10 Lipník n. B.	- 25 Prešov	- 12 Valašské Meziříčí
- 9 Hodonín	- 18 Lipt. Mikuláš	- 13 Příbor	+ 2 Varnsdorf
- 10 Holešov	+ 3 Litoměřice	+ 4 Příbram	- 10 Velehrad
- 2 Hořice v P.	- 5 Litomyšl	- 14 Prievidza	- 4 Velké Meziříčí
+ 4 Hořovice	- 8 Litovel	- 8 Prostějov	+ 4 Volyně
- 3 Hostinné	+ 9 Loket	+ 5 Rakovník	- 2 Vrchlabí
- 3 Hradec Králové	+ 5 Louny	- 20 Rimav. Sobota	- 12 Vsetín
- 11 Hranice na Mor.	- 19 Lučenec	+ 6 Rokycany	- 5 Vysoké Mýto
- 1 Humpolec	- 8 Malacky	+ 3 Roudnice	- 8 Vyškov
- 7 Hustopeče	+ 9 Mar. Lázně	- 22 Rožňava	- 8 Zábřeh
+ 11 Cheb	+ 2 Mělník	+ 2 Rumburk	- 14 Zlaté Moravce
+ 6 Chomutov	- 28 Michalovce	- 17 Ružomberok	- 11 Zlín
- 3 Chotěboř	- 7 Mikulov	- 5 Rychnov n. Kn.	- 4 Znojmo
- 3 Chrudim	- 13 Místek	- 9 Rýmařov	- 17 Zvolen
- 6 Ivančice	0 Mladá Boleslav	- 3 Řevnice	+ 6 Žatec
- 1 Jablonec n. N.	- 7 Mor. Třebová	+ 2 Sedlčany	- 1 Železný Brod
- 15 Jablunkov	- 3 Mor. Budějovice	- 21 Skalnaté Pleso	- 15 Žilina

Přejeme Vám příjemné prožití ramadánu
a vše nejlepší ke Svátku přerušení půstu.

İd al-Fitr mubárek, Bayram mubarek olsun!

Muslimové a praktikování víry

Z pátečních kázání

Všechna chvála náleží Alláhu, Pánu světů, Pánu všech bytostí, jen jeho uctíváme a jen jeho o pomoc a o vedení správnou cestou žádáme. Dosvědčuji, že není božstva kromě Boha Jediného, Všemohoucího a Vseznajícího, který nemá společníka a dosvědčuji, že Muhammad je jeho Služebník a Posel, vždy pravdomluvný a důvěryhodný, předák a vůdce všech, kteří vyznávají a praktikují Boží víru. Nechť Bůh žehná jemu, jeho rodině a všem, kteří následují jeho cestu až do soudného dne. Připomínejme si, abychom byli co nejvíce bohabojní a abychom dodržovali všechny pilíře islámu a snažili se jít po přímé a správné cestě.

Milí bratři a sestry,

mnozí z vás jistě dokáží vyjmenovat několik současných islámských učenců anebo lidí, kteří vyzývají k islámu. Islámská znalost se rozšířila. Máme k dispozici spoustu vědomostí a znalostí o své víře, přehledně uspořádaných na jednom místě. Jsou napsány četné hodnotné knihy. Mnozí z nás je čtou. Také média zvuková i obrazová pracují ku prospěchu Boží zvěsti. Existují islámské rozhlasové stanice, televizní kanály, po zemích muslimů se rozšiřují audio a videokazety s islámským obsahem, kázání, lekce, přednášky...

V dnešních dnech tedy není problémem nevědomost, neboť informací je dostatek a lze je nalézt doslova na každém kroku. Zůstává však otázka, nakolik to, co se dozvídáme z videí, kazet a kompaktních disků, z časopisů, internetu a knih, skutečně praktikujeme. Přitom takřka každý z nás zná minimálně jednu síru, jeden či dva Prorokovy výroky a také něco málo z islámské právní vědy. Kdybychom skutečně praktikovali do detailu to málo, co známe, naše situace by nebyla natolik žalostná. Avšak jak vidíme, neděje se tak.

Rekl Posel Boží, mír a požehnání s ním: **"Když zanecháte deset z toho, co bylo vám přikázáno, budete zahubeni. Přijde lidem čas, když udělají deset z toho, co jim bylo přikázáno, budou zachráněni."**

Bratři a sestry!

Mějte na vědomí, že Vznešený Bůh seslal Islám jako víru a ucelený návod jak žít, aby byl tento praktikován v reálném světě a aby byl metodikou dohlížející na pře-

svědčení, chování, city, představy a názory všech lidí. Je určen pro všechny lidi bez výjimky, jen jím budou jedni vítězit a jen skrze něj budou jiní zahubeni.

Vězte, že ten, kdo pozastavil Boží právo a zabránil v jeho praktikování, vyňal jej z okruhu praxe, vystačující si jen s učením se jej nazpaměť a s debatami, tak to, co zná z islámu a z islámského práva se stane v soudný den pouze důvodem proti němu. A to je, před čím varovala matka věřících Aiša, když k ní přišel Attá ibn Abí Rubbáh a ptal se jí na znalost. Řekla mu: **"Synu, jestliže jsi pak činil to, co jsi slyšel?" "Ne, při Bohu ne, matko." Řekla: "Synu, proč rozmnožuješ Boží důvody proti nám a proti tobě?"** V dalším hadísu říká Posel Boží, mír a požehnání s ním: **"Neprojdou dvě chodidla Božího služebníka, aniž by nebyl v Den zmrtvýchvstání tázán na čtyři. Svůj život, jak jej strávil, jeho mládí, jak jej využil, jeho majetek, jak jej získal a jak s ním naložil a na jeho znalost, co s ní učinil."**

Sahába, nechť je s nimi Bůh spokojen, se měli velmi na pozoru před tím, aby se někdo z nich naučil něco nového a nepraktikoval to. Ibn Mas'úd řekl: **"Při Bohu, nikdo z vás není, aby s ním Bůh nepromluvil o samotě. Samotě, jako když jeden stojí sám v noci a dívá se na měsíc v úplňku. Pak řekne Bůh: 'Synu Adama, co tě přimělo neuposlechnout Mne? Co jsi odpověděl poslům? Jak si naložil s tím, co ses dozvěděl?'"** A Abú Dardá vždy říkával: **"Nejvíce se obávám, když se postavím v Den skládání účtů, že mi bude řečeno: 'Poznal jsi, tak jak si konal tím, co jsi konal?' Nezbude pak žádný verš z Boží Knihy varující ani přikazující, aby ke mně nepřišel a neptal se na svá práva. 'Poslechl jsi? Vyvaroval jsi se?' Proto utíkám k Bohu před znalostí, která je bez užitku, před egem, které nemá dost a před prosbou, jež zůstane nevyslyšena."**

Bůh varoval před nedodržováním naučených znalostí a vyplínil těm, kteří neměli nic z Jeho víry, než že se jí učili nazpaměť a četli si o ní: **"Ti, kterým bylo dáno nésti Tóru, a oni ji potom nenesli, jsou podobni oslu, jenž naložen je knihami."** (al-džum'a:5)

Podle shody učenců je právě tohle praktikování naučeného významem následování správné cesty, přikázané verši: **božstvem vaším je Bůh jediný. Miřte k Němu přímo a prostě Jej za odpuštění!** (fussilat: 6) **Jdi přímo tak, jak přikázáno ti bylo, a taktéž nechť činí ti, kdož s tebou k Bohu se obrá-**

tili! A nebud'te vzpurní, vždyť On jasné zří vše, co konáte. (Húd:112) Takové pak Bůh pochválil slovy: **K těm pak, kdož říkali: "Pánem našim je Bůh," a potom se přímo ubírali, andělé sestoupí hovořice: "Nebojte se a nermuťte se, nýbrž radujte se z Ráje, jenž byl vám přislíben!"** (fussilat:30) a to, co řekl Posel Boží (mír s ním) jednomu ze sahába: **"Řekni: Uvěřil jsem a buď přímý."** Tato přímost znamená praktikování Boží víry v praxi a následování jejích zákonů. Toto vysvětlení je jasné. Bůh řekl: **"A toto je skutečnou stezku Má, jež vede přímo. Krácejte po ní a nenásledujte cesty jiné, jež by vás vzdálily od cesty Jeho. A toto je to, co On vám přikazuje – snad budete bohabojní!"** (al-an'ám:153)

Milí bratři a sestry, proměňte vaši formální příslušnost v následování komplexně všech islámských příkazů a zákazů, ve věcech uctívání, zákona, morálce jak osobní, tak i ve vztahu k vašim rodinám, ostatním muslimům a v neposlední řadě i nemuslimům. Vyvarujme se před tím, abychom naši víru pouze nosili na našich jazycích a nenásledovali ji v našich činech. **"Vy, kteří věříte! Strážte sebe i rodiny své před ohněm, jehož palivem budou lidé a kamení. Na něj dohlížejí andělé přísní a silní, kteří se neodvážejí neuposlechnout Boha v ničem, co jim přikázal, a vykonají vše, co jim bylo poručeno."** (at-tahír:6)

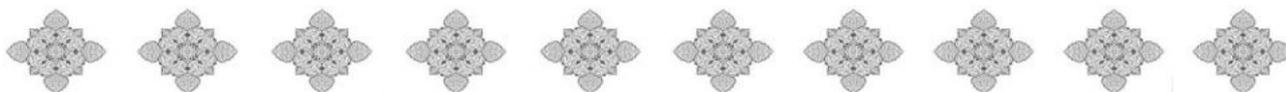
Nebud'te těmi, kteří zanechávají sebe i své rodiny bez výchovy, tonouce v bažinách vlastních sobeckých tužeb a neposlušnosti vůči svému Stvořiteli, opomínaje tak Boží příkaz o proměnění víry do reálného života.

Kdo čte slova Boží: **Vy, kteří věříte, bojte se Boha a zanechte poslední zbytky lichvy, jste-li věřícími!** (al-baqara:278) a potom pojídá z *riba* (lichvy), neliší se ve skutečnosti jeho stav od oněch, které Bůh připodobnil k oslům s knihami na hřbetech. Kdo čte slova Boží: **Bůh vám přikazuje, abyste vraceli svěřené majetky jejich vlastníkům, a když soudíte mezi lidmi, abyste soudili spravedlivě. Vždyť Bůh – a jak krásné je to, k čemu vás napomíná – vždyť Bůh slýšící je i jasnozřivý.** (Nisá :58) a pak zrazuje, co mu bylo svěřeno, křivdí lidem a je nespravedlivý, tak vězte, že on je nejdále z islámu, i když by říkal, že je muslimem.

Milí bratři a sestry,

Nakonec několik málo poučení, které bych byl rád, kdybyste si odnesli z dnešního kázání:

– Dejte si pozor, abyste se neodcizili své víře. Svírejte tento svět pevně ve své hrsti a

nenechte se jím zmámit ani ošálit. Pamatujte slova Posla, mír a požehnání s ním: "Buďte v tomto světě jako cizinci, nebo cestující."

– Uvědomte si, že nepřátelé islámu nemají žádné moci proti dokonalé Boží víře. Vždyť Bůh řekl: **"Kdo je nespravedlivější než ten, kdo si proti Bohu lži vymýšlí, zatímco je vyzván k přijetí islámu? Bůh věru nevede cestou správnou lid nespravedlivý. Rádi by sfoukli světlo Boží ústy svými, avšak Bůh učiní světlo své dokonalým, i když se to protiví nevěřícím."** (as-saff:7-8) Jejich pochybnosti jsou vyvra-

titelné tu s větší, tu s menší dávkou znalosti, umu a rozumu. Proto ani sami neřikají, že islám je výmysl, neboť je pravý, jasný, opravdový, vybízí k poznání a k pokroku společnosti. Neřikají, že islám je blud. Proto nemají jiný způsob napadnout islám, než oddálit jeho lid od něj ve jménu propagace místních zvyků a výzev k tzv. pokroku a svobodě. **Nebudou s tebou spokojeni ani židé, ani křesťané, pokud nebudeš následovat náboženství jejich. Řci: "Vedení Boží je jediné správné vedení!"**(al-baqara:120) Cožpak je cizoložství, pederastie a lesbejství znakem svobody a společenského pokroku? Cožpak se svobodný trh pozná podle lichvářství a obchodnická zručnost podle podvodu?

– Pokud přijmeme islám za naši víru a cestu, nebudeme poraženi, nýbrž budeme pokoj, hrdost a vítězství: **A On je ten, jenž seslal posla Svého se správným vedením i s náboženstvím pravdivým, aby zvítězilo nad všemi náboženstvími, i když se to**

protiví modloslužebníkům. (as-saff:9) Pamatujme slova našeho Posla, mír a požehnání s ním: **"Dán mi je Korán a něco podobného. Přejde čas, kdy někdo z lidí bude nahnut na své posteli a řekne: Držte se Koránu, a cokoli v něm najdete, že je halál (povoleno), povolte to a cokoli v něm najdete, že je harám (zakázáno), to učíte harám a zakažte. Opravdu, to, co zakazuje já je přesně totéž jako je to, co Alláh zakázal."** A také **"Kdo bude žít po mně, uvidí mnoho sporů – držte se mé sunny a sunny pravověrných chaltfů po mě, pevně se jí držte zuby špičáky!"**

– Dnes jsme hovořili o velmi důležitém tématu, proto bych byl rád, aby zůstala nejen ve vašich hlavách, ale aby se také vryla do vašich srdcí a odrazila se ve vašich činech. Předajte tato slova dále ve shodě s hadísem Posla Alláhova, mír a požehnání s ním: "Dal Alláh Vznesený, aby obličej člověka byl z těch, kteří jsou šťastní, tak když slyší mou řeč, aby si ji zapamatoval a pak ji převypráví přesně tak, jak jsem ji vykl, možná ten, který uslyší, lépe pochopí než ten, který to vyprávěl."

*Kázání pronesl dne 4. 5. 2007
v Brněnské mešitě
dr. Abbás Jabaf*

Před čtrnácti sty lety Alláh seslal lidstvu Korán jako průvodce. Vyzval lidi, aby se nechali vést k pravdě a drželi se této knihy. Ode dne jeho zjevení až do dne vzkříšení zůstane tato kniha duchovním vůdcem lidstva.

Styl Koránu, kterému není rovno, a jeho vrcholná moudrost jsou jednoznačnými důkazy, že je to slovo Stvořitele. Navíc má Korán mnoho zázračných vlastností, jež dokazují, že byl zjeven Alláhem. Jednou z těchto vlastností je fakt, že mnoho vědeckých pravd, které jsme objevili díky technologiím 20. století, byly zmíněny v Koránu již před 1400 lety.

Samozřejmě, že Korán není vědeckou publikací, nicméně mnohé vědecké poznatky, které byly vyjádřeny nesmírně výstižně a hlubokomyšlně v jeho verších, byly objeveny až technologiemi 20. století. Tyto skutečnosti nemohly být známy v době zjevení Koránu, což je také důkazem toho, že Korán je slovo Alláhovo.

Abychom pochopili vědecké zázraky Koránu, musíme se nejdříve seznámit s úrovní vědy

v době, kdy byla tato svatá kniha zjevena.

V 7. století, kdy byl Korán zjeven, kolovalo v arabské společnosti mnoho nepodložených pověr, které se týkaly vědeckých témat. Jelikož tito staří Arabové nebyli technicky vybaveni k tomu, aby zkoumali vědecky vesmír a přírodu, věřili rozličným legendám tradujícím se z generace na generaci. Domnívali se například, že hory

díky horám. I v mnoha jiných případech byla odhalena důležitá fakta v době, kdy je nikdo nemohl znát. Korán, zjevený v době, kdy lidé věděli velmi málo o astronomii, fyzice nebo biologii, obsahuje klíčová fakta o rozmanitých jevech, jako je stvoření světa, stvoření lidské bytosti, složení atmosféry a podmínky, které umožňují život na Zemi.

ZÁZRÁKY V KORÁNU

část první

podpírají nebe. Věřili, že svět je plochý a na obou jeho koncích jsou vysoké hory. Mysleli si, že tyto hory jsou pilíře, udržující nebeskou klenbu nahoře.

Nicméně všechny tyto pověry arabské společnosti před příchodem proroka Mohameda (mír s ním) byly odstraněny se zjevením Koránu. Verš **"Alláh je ten, kdo pozvedl nebesa bez jakýchkoli pilířů"** (Korán 13:2) například odstranil domněnku, že nebe zůstává nahoře

Pojďme se podívat na vědecké poznatky zjevené v Koránu.

Stvoření světa

Původ vesmíru je v Koránu popsán následujícím způsobem:

On stvořil nebesa i Zemi z ničeho. (Korán 6:101)

Tato informace z Koránu je v plné shodě s objevem současné doby. Dnešní astrofyzika dospěla k závěru, že celý svět, spolu s dimenzí hmoty a času, vznikl jako výsledek obrovské exploze, která nastala, ještě když čas neexistoval. Tato událost, známá jako Velký třesk, vytvořila celý vesmír před asi 15 miliardami let z nicoty jakožto výsledek exploze směřující z jediného bodu. Vědci se shodují, že velký třesk je jedině racionální vysvětlení vzniku a začátku existence vesmíru.

Před Velkým třeskem neexistovala žádná hmota, protože neexistovalo nic, tedy ani hmota, energie či čas, a v této pouze metafyzicky definovatelné nicotě došlo ke stvoření hmoty, energie a času. Tato skutečnost, teprve nedávno objevená moderní fyzikou, nám byla sdělena v Koránu už před čtrnácti sty lety.

Expanze vesmíru

V Koránu, zjeveném před čtrnácti stoletími v době, kdy byla astronomie dosud v plenkách, byla expanze vesmíru popsána takto:

To My jsme vybudovali nebesa ze Svě moci, a My je také stále rozšiřujeme. (Korán 51:47)

Slovo "nebesa" zmíněné v tomto verši je použito na různých místech v Koránu ve významu vesmír a svět. Zde je znovu použito v tomto významu. V Koránu je řečeno, že vesmír expanduje, což je závěr, ke kterému dnes dospěla i věda.

Do začátku 20. století převládaly ve světě vědy názory, že vesmír má stálou velikost a že existuje nekonečně dlouho. Výzkumná pozorování a výpočty, prováděné moderními technologiemi, nicméně odhalily, že vesmír měl ve skutečnosti začátek a že *se stále rozpíná*.

Na počátku 20. století ruský fyzik Alexander Friedmann a belgický kosmolog George Lametra teoreticky vypočítali, že vesmír *je v neustálém pohybu a že se rozšiřuje*.

Tento fakt byl potvrzen také závěry z roku 1929, kdy Edwin Hubble, americký astronom, při pozorování vesmíru s pomocí teleskopu zjistil, že hvězdy a galaxie se neustále pohybují směrem od sebe. Vesmír, ve kterém se vše neustále odhaluje, znamená *neustále se rozšiřující vesmír*.

Pozorování v následujících letech potvrdila, že vesmír neustále expanduje. Tato skutečnost byla v Koránu vysvětlena už v době, když ještě nebyla nikomu známa, a to proto, že Korán je slovo od Alláha, Stvořitele a Vládcе celého vesmíru.

Oběžné dráhy a rotující vesmír

Odkazuje-li Korán na Slunce a Měsíc, je zdůrazněno, že se oba pohybují po určité dráze:

To On stvořil noc a den i Slunce a Měsíc, jež jako všechna ostatní (nebeská tělesa) po svých oběžných drahách plují.

(Korán 21:33)

V jiném verši se udává, že Slunce nezůstává na místě, ale pohybuje se po určité dráze:

A Slunce ubíhá do svého místa odpočinku, jak ustanovil Všemocný a Vševědoucí Alláh. (Korán 36:38)

Tato fakta vyslovená v Koránu byla ověřena na základě astronomických pozorování v současné době. Podle výpočtů astronomů Slunce cestuje nesmírnou rychlostí 720 000 km/hod směrem k hvězdě Vega v přesné dráze nazvané solární apex neboli vrchol. To znamená, že Slunce za den urazí přibližně 17 280 000 km a spolu s ním i všechny planety a družice v gravitačním poli Slunce. Také všechny ostatní hvězdy ve vesmíru se pohybují ve svých vlastních drahách a celý vesmír je tak plný rozličných cest a oběžných drah, jak prohlašuje i Korán:

Při nebi, jež je plné cest a oběžných drah. (Korán 51:7)

Ve viditelném vesmíru existuje více než 100 miliard galaxií a každá menší galaxie obsahuje zhruba miliardu hvězd. Jde-li o větší galaxii, obsahuje jich dokonce bilión. Většina těchto hvězd má své planety a tyto planety mají své družice. Všechna tato vesmírná tělesa putují v předem určených drahách. Po miliony let každá putuje ve své dráze v dokonalém řádu a harmonii s ostatními. Kromě toho existují i komety, jež se pohybují v jim určených drahách. Avšak nejen nebeská tělesa putují po svých oběžných drahách, i galaxie cestují nesmírnou rychlostí po dráze, jež jim byla určena, a přitom žádné z nebeských těles nezkříží jinému dráhu ani se s ním nestřetne. Dokonce bylo vypořádáno, že některé galaxie přechází přes sebe navzájem a žádné z jejich složek se přitom nedotknou.

V době zjevení Koránu jistě lidstvo nemělo dnešní teleskopy nebo pokročilé metody k pozorování vesmíru do vzdálenosti milionů kilometrů, ani poznatky moderní fyziky nebo astronomie. Proto tehdy nebylo možné vědecky si ověřit, že je vesmír plný cest a drah, jak stojí v uvedeném verši – ale i přesto se to tehdy mohli lidé dozvědět z Koránu, jelikož Korán je slovo od Alláha.

Ochranný štít

V Koránu nás Alláh informuje o velmi důležité vlastnosti nebe:

A učinili jsme nebe střechou chráněnou, a přesto se (lidé) pořád odvracejí od těchto Našich znamení. (Korán 21:32)

Tato vlastnost nebe byla prokázána vědeckým výzkumem ve 20. století.

Atmosféra obklopující Zemi má zásadní význam pro zachování života, a to proto, že ničí mnohé velké i malé meteory, které když se přiblíží k Zemi, hrozí tím, že na ni spadnou a poškodí živé bytosti.

Atmosféra také filtruje paprsky světla přicházející z vesmíru, které jsou škodlivé životu. Je nesmírně pozoruhodné, že atmosféra propouští pouze neškodné a užitečné paprsky – tedy běžné viditelné světlo, téměř ultrafialové světlo a také radiové vlny. Tyto typy záření jsou nezbytné pro život. Téměř ultrafialové (UV) paprsky, které jsou pouze částečně propuštěny, jsou velmi důležité pro fotosyntézu rostlin a pro přežití všech organismů. Většina intenzivních UV paprsků vyzářených Sluncem je filtrována ozonovou vrstvou atmosféry a pouze omezené a nezbytné množství UV spektra se dostane na Zemi.

Ochranná funkce atmosféry zde však nekončí. Atmosféra také chrání Zemi před ledovou zimou vesmíru, jež činí okolo -270 stupňů Celsia.

Nejen atmosféra ochraňuje Zemi před škodlivými vlivy. Van Allenův pás, vrstva magnetického pole Země, také slouží jako štít proti škodlivému záření ohrožujícímu naši planetu. Toto záření, vysílané neustále Sluncem i ostatními hvězdami, je pro organismy smrtelné. Kdyby Van Allenův pás neexistoval, zničily by všechny život na Zemi časté solární erupce, ke kterým dochází na Slunci.

Nedávno bylo vypočítáno, že energie jediného tohoto záblesku se rovná 100 miliardám atomových bomb podobných té, jež dopadla na Hirošimu. Osm hodin po explozi bylo pozorováno, že magnetické střelky kompasů vykazují neobvyklý pohyb a 250 km nad zemskou atmosférou náhle vzroste teplota na 2500 stupňů Celsia.

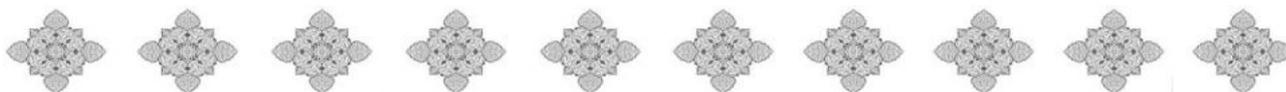
Stručně řečeno, vysoko nad Zemí funguje dokonalý Alláhův systém, který obklopuje náš svět a chrání ho proti vnějším hrozbám. Vědci se o tom dozvěděli teprve nedávno. Již před stoletími nás Korán poučil o atmosféře fungující jako ochranný štít.

Vracející se nebe

11. verš súry *at-Tárik* v Koránu poukazuje na "vracející" funkci oblohy:

Při nebi návratů plném. (Korán 86:11)

Slovo "radž", jež se v překladech Koránu interpretuje jako "návrat", má význam "posílající zpát-

ky" nebo "vracející". Jak víme, atmosféra kolem Země má několik vrstev.

Každá vrstva slouží jinému účelu, jenž je důležitý pro zachování zdejšího života. Vědci objevili, že tyto vrstvy odrážejí paprsky a předměty, jejichž vlivu jsou vystaveny, zpět do kosmu nebo zpět na Zemi. Nyní pojďme prozkoumat na několika příkladech tuto "recyklující" funkci vrstev, jež obalují Zemi.

Troposféra, nacházející se 13–15 km nad Zemí, umožňuje odpařované vodě z povrchu kondenzovat a *vracet se* zpět na Zemi jako dešť.

Ozonová vrstva ve výšce 25 km odráží ultrafialové a jiné škodlivé záření a *vrací* ho do vesmíru.

Ionosféra *odráží* rádiové vlny vysílané ze Země do jiných částí světa jako pasivní komunikační družice, a tím umožňuje bezdrátovou komunikaci, rádiové a televizní vysílání na dlouhé vzdálenosti.

Tato vlastnost nebeských vrstev, která mohla být vědecky objevena teprve nedávno, se v Koránu objevila již před staletími. Znovu se tím dokazuje, že Korán je slovo od Alláha.

Vrstvy atmosféry

Další fakt o vesmíru odhalený ve verši Koránu říká, že nebe se skládá ze sedmi vrstev.

To On pro vás stvořil všechno na Zemi, načez se obrátil k nebi a v sedmi nebesích je vyrovnal. On věru všech věcí je znalý. (Korán 2:29)

Poté se k nebi obrátil, jež pouhým dýmem bylo. (Korán 41:11)

A ustanovil je jako sedm nebes ve dvou dnech a každému nebi pověření vnukl. (Korán 41:12)

Slovo nebesa, které se objevuje v mnoha verších Koránu, označuje nebe nad Zemí, ale stejně tak odkazuje k celému vesmíru. Z význam tohoto slova plyne, že zemské nebe neboli atmosféra má sedm vrstev.

Dnes je nám známo, že atmosféra se skládá z odlišných vrstev, ležících jedna na druhé. Definice vycházející z chemického složení zemské atmosféry a teploty vzduchu definují celkem sedm vrstev. I podle tzv. jemnosíťového modelu, pomocí kterého se odhadují v ohraničeném prostoru klimatické podmínky na příštích 48 hodin (Limited Fine-Mesh Model), má atmosféra sedm vrstev. V moderní geologické terminologii se těchto sedm vrstev nazývá:

1. Troposféra
2. Stratosféra

3. Mezosféra
4. Termosféra
5. Exosféra
6. Ionosféra
7. Magnetosféra

V Koránu stojí: **"...a každému nebi pověření vnukl."** (Korán 41:12). Jinými slovy zde Alláh konstatuje, že každému nebi dal jistý úkol. Každá z těchto vrstev skutečně plní nesmírně důležitou funkci, na níž závisí přežití lidské rasy i všech ostatních živých tvorů. Každá vrstva má konkrétní úkol, ať už jde o tvorbu deště či ochranu před škodlivým zářením, odražení rádiových vln či ochranu před meteory.

Následující verše nás informují o podobě těchto sedmi atmosférických vrstev:

Což nevidíte, jak Alláh stvořil sedm nebes ve vrstvách nad sebou? (Korán 71:15)

On stvořil sedm nebes ve vrstvách nad sebou... (Korán 67:3)

Arabské slovo "*tibáq*" v těchto verších, překládané jako "vrstva", přesně znamená "vrstva, příslušný plášť či pokrytí něčeho", a tudíž zdůrazňuje fakt, že horní vrstva přiléhá ke spodní. Toto slovo je zde použito v množném čísle – hovoří se o "vrstvách". Tato koránská definice sedmi vrstev nebes tedy bezpochyby dokonale popisuje atmosféru Země. Je velkým zázrakem, že tato fakta, bez techniky 20. století zcela nezjistitelná, byla výslovně uvedena v Koránu již před čtrnácti stoletími.

Funkce hor

Korán upozorňuje na velmi důležitou geologickou funkci hor:

A vztýčili jsme na Zemi hory pevně zakotvené, aby se pod nimi nekývala... (Korán 21:31)

Jak jste si jistě povšimli, ve verši se říká, že funkce hor je chránit zemi proti otřesům.

Tuto skutečnost nikdo v době zjevení Koránu neznal, byla zveřejněna teprve nedávno díky objevům moderní geologie. Podle nich se hory vytvořily jako výsledek pohybů a střetů masivních plátů, které tvoří kůru Země.

Při srážce dvou litosférických desek se ta silnější zasouvá pod tu slabší. Kolízí se svrchní vrstva ohne, dochází k vrásnění a tvoří se hory. Spodní vrstva se suně pod povrch a zasahuje do velké hloubky, což znamená, že masív hor se rozkládá jak směrem dolů, tak nahoru, kde tvoří viditelnou část hor na zemském povrchu.

Ve vědeckém textu je struktura hor popsána takto:

"Kde jsou kontinenty silnější, jako u pohoří, tam zemská kůra zasahuje hlouběji do pláště Země."

Ve verších Koránu je tato role hor přirovnávána k hřebíku:

Což jsme zemi doširoka nerozprostřeli? Což jsme do ní nezarazili hory jako hřebíky? (Korán 78:6-7)

Hory, jinak řečeno, pevně drží desky zemské kůry pohromadě tím, že sahají nad a pod zemský povrch v místě dotyku těchto desek, čímž fixují zemskou kůru a zabraňují tomu, aby ji odnesl proud magmatu nebo sklouzla mezi desky.

Hory tedy můžeme jednoduše přirovnat k hřebíkům, které drží prkna u sebe.

Tato fixující funkce hor je ve vědecké literatuře definována termínem izostáze. Izostáze je rovnovážný stav mezi vztlakovými silami tvořenými zemským obalem a tlakovými silami vycházejícími ze zemské kůry. Hory jednak mohou ztrácet hmotu v důsledku eroze, smyvu půdy či tání ledovců, a jednak mohou nabírat hmotu v důsledku formování ledovců, sopečných výbuchů či tvorby půdy. Proto když se hory stávají lehčími, vztlakové síly je tlačí vzhůru, a když těžknou, jsou stlačovány v důsledku gravitace do zemského obalu. Rovnováha mezi těmito dvěma silami je nastolena právě díky izostázi.

Dnes už víme, že vnější pevná kůra Země je porušena hlubinnými zlomy a štěpí se na desky plovoucí nad tekutou lávou. Jelikož Země rotuje velkou rychlostí kolem vlastní osy, kdyby nebylo této fixující funkce hor, tyto pláty by nebyly stabilní. V důsledku toho by se pak na povrchu Země nemohla tvořit půda, v půdě by se nehromadila voda, nemohly by tam růst rostliny a nedaly by se tam budovat cesty ani domy. Život na Zemi by zkrátka byl nemožný. Díky milosrdenství Alláha však hory fungují jako hřebíky a do značné míry zabraňují pohybu zemských desek na povrchu.

Tato zásadní funkce hor, která byla objevena moderní geologií a seizmickými výzkumy, byla před stoletími zjevena v Koránu jako doklad nejvyšší moudrosti Svořitele.

A vztýčili jsme na zemi hory pevně zakotvené, aby se pod nimi nekývala... (Korán 21:31)

Pokračování příště

Trestní oznámení

Počátkem tohoto roku Ústředí muslimských obcí podalo trestní oznámení na neznámého pachatele.

Z obsahu tohoto oznámení vyjímáme:

V poslední době se v ČR pravidelně objevují podezření, že dojde k útokům na různé objekty. Varování přichází buď od některé zahraniční tajné služby nebo útokem přímo vyhrožuje nějaký anonym v ČR. Policie je nucena na takové zprávy reagovat, většinou rozsáhlými policejními akcemi a hlídáním vybraných objektů. Informace o těchto akcích a o nebezpečí, které hrozí občanům, se pak několik dní či týdnů objevují na předních stránkách tisku a v televizních zprávách.

Policie, média i politici informují způsobem, ze kterého je buď otevřeně nebo skrytě patrné podezření, že za výhrůžkami stojí muslimští extrémisté. Všechny kauzy doposud zůstaly neobjasněny a postupně se na ně začalo zapomínat, dokud se neobjevil případ další.

Zmíníme alespoň jeden případ z poslední doby, kdy neznámý anonym dopisem doručeným na správu pražské policie dne 11. 1. 2007 vyhrožoval provedením útoků na církevní školy. Za všechny články v novinách a zprávy v TV uvedeme komentář z MF Dnes, který případ shrnuje slovy:

"Autor dopisu musel dobře znát islám nebo dokonce pochází z muslimské komunity. Odpovídající formulace, které používal. V každé druhé větě tam bylo slovo Alláh. Byly tam muslimské pozdravy a hesla, která musel napsat člověk, který ví, o čem je řeč. Proč policie vyhodnotila výhrůžku v dopise jako závažnou? Text obsahoval výrazy, které používají muslimové..."

Tyto kauzy velice poškozují muslimskou komunitu v ČR, proto jsme se rozhodli podat trestní oznámení na neznámého pachatele. Hrozby bývají přímo či nepřímo spojovány s islámem a s muslimy. **Pachatelé tímto jednáním nejen páchají závažnou trestnou činností, ale také vyvolávají nenávist proti skupině obyvatel. Je**

možné, že se jedná o manipulativní jednání, namířené proti muslimům. Nejen veřejnost, ale i politici a úřady pak na muslimskou komunitu v ČR nahlížejí jako na možný zdroj nebezpečí a to poškozují postavení a jméno muslimské obce.

Podáním tohoto trestního oznámení se považujeme za účastníky řízení a rádi bychom byli informováni o šetření a jeho výsledcích v těchto případech:

- 1) v prvé řadě případu, ve kterém anonym vyhrožoval útokem na církevní školy v Praze dne 11. 1. 2007,
- 2) případu, kdy policie v loňském roce hlídala Jeruzalémskou synagogu v Praze I, Jeruzalémské ul. a další objekty (především v majetku Židovské obce) v centru Prahy,
- 3) a také v dalších případech, kdy se spekulovalo o podílu muslimů na hrozbách české veřejnosti.

Za Ústředí muslimských obcí v České republice:

Dr. Vladimír Sářka
místopředseda Výkonné rady

Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

■ Dne 7. 6. jsme diskutovali se studenty gymnázia Jana Keplera v Praze 6 na semináři multikulturní výchovy. V měsíci červnu pokračoval projekt organizace Člověk v tísni, v rámci kterého byl v kinech promítán švédský film s názvem Děti islámu, ukazující život šesti imigrantů. Dne 14. 5. pro studenty gymnázia Jana Keplera, 21. 6. pro SPŠE Malešice, 26. 6. pro Soukromé reálné gymnázium Přírodní škola, 27. 6. pro studenty Masarykovy SŠ chemické a 28. 6. pro druhou část SPŠE Malešice. Po každé projekci byla diskuse, jednak o filmu a hlavně o islámu, se studenty diskutoval V. Sářka.

■ V červnu Ministerstvo kultury evidovalo první dvě místní muslimské obce – pražskou a brněnskou. Dne 18. 6. se Noor at-Tamimi účastnila besedy na Pražském Quadri-

ennale zaměřené na to, jak se dění v muslimských zemích může odrážet v umění.

■ Dne 20. 6. navštívili mešitu v Praze studenti Střední zdravotní školy pro neslyšící a dne 22. 6. ji navštívili studenti Vysoké školy zdravotní v Praze 5. Dne 4. 7. vydalo Ústředí muslimských obcí tiskové prohlášení, ve kterém se vyjadřuje k pokusům o atentáty ve Velké Británii a odsuzuje jakékoliv násilí na civilistech. Dne 20. 7. navštívilo Pražskou mešitu asi 20 účastníků mezinárodního kurzu věnovanému dialogu mezi náboženstvími a kulturami, přičemž se zde účastnili pátečního kázání a diskuse o islámu v ČR. Dne 23. 7. jsme v Pražské mešitě poskytli rozhovor zahraničním studentům – účastníkům kurzu žurnalistiky a dne 26. 7. rozhovor pro Prague Monitor, inter-

netový deník v anglickém jazyce. Dne 2. 8. jsme norskému rozhlasu poskytli náš názor na zprávu o situaci muslimské komunity v ČR, kterou pro MVČR vyhotovila agentura VeryVision. Dne 4. 8. se v Pražské mešitě uskutečnila schůzka českých muslimů, na které se probíraly názory na rozšíření a zkvalitnění společné činnosti.

■ Ve dnech 10. – 13. 8. se v Třebíči uskutečnil pravidelný letní kongres českých a slovenských muslimů s hlavním tématem "Islám v praxi". Hlavními přednášejícími byli imámové Pražské mešity Emir Omič a Ahmad al-Khadhmi a dále host z Rijádu dr. Ahmad Fuhaid. Dne 14. 8. natáčela v Pražské mešitě Česká televize pro pořad Křesťanský magazín. Vysílat se bude 2. 9. a 16. 9.

Účet UMO

Po získání registrace zřídilo Ústředí muslimských obcí účet u Komerční banky. Na něj můžete posílat finanční pomoc, která by pomohla hradit tisk a rozesílání časopisu Hlas.

Za případnou pomoc předem děkujeme.

Číslo účtu UMO:
35-3724050277 / 0100

V Praze dne 26. 8. 2007
13. ša'bán 1428
Majitel a vydavatel:
Al Ittihad Al Islami
Ústředí MO v České republice
Redakční rada:
RNDr. Vladimír Sářka,
ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,
ing. Lazhar Maamri.
Redakce:
Blatská 1491,
198 00 Praha 9 - Kyje
Tel.: 281 918 876,
fax: 281 917 414
e-mail: praha@muslim.cz
Registrace: MK ČR E 11633

